

Våren 2023

Tisdag 7/2 Från parkeringen vid Olnäs badplats följde vi stigen genom skogen och över ängarna bort mot Olnäs stugområde. Margaretha Hwitfeldts var oense med sina släktingar Månesköldarna som ägde Olnäs. Men hon ville förlika sig med släktingar och testamenterade stora delar av sin förmögenhet till Månesköldarna. Vid freden i Roskilde 1658 fick Danmark överlämna Bohuslän, Skåne och Blekinge till Sverige.

Djupviks varv grundades 1894 och först 1910 fanns det en slip för sjösättning. Den nuvarande hallen stod färdig 1960 Efter en rekonstruktion på 1990 talet tog Finn Rausing, Lennart Bylock och Folke Patriksson över varvet som numera döpts om till Swede Ship Marine och har levererat båtar både till Sjöfartsverket, Sjöräddningen, Marinen, Styrsobolaget, Käringsötrafiken och flottan i Förenade Arabemiraten bl. a

Vi fortsatte bort mot udden där vi såg över mot Hakenäset och mot hamnen i Wallhamn.

Meningen var att vi skulle komma över på Rödsvägen, men vi tappade bort oss och gick lite obanad terräng tillbaka mot Djupvik. En fin cykelväg förbi gårdarna ledde oss tillbaka mot Olnäs och parkeringen.

Tisdag 14/2 Vi träffades på Säbygårdens parkering en lite gråmulen dag. Vandringsleden går ut till Stenstugan längst ut på Säby Ö. I denna lilla stuga har det bott en fembarnsfamilj på 1800-talet.

På Säby Ö finns lämningar från flera trankokerier som övergavs efter den stora sillperioden som tog 1809.

Vandringen fortsatte bort längs stranden till Bredalen och vi gick den lilla stigen genom skogen tillbaka till Säbyvägen.

Tisdag 21/2 Det var en solig dag med klarblå himmel och iskall nordanvind när vi gick från parkeringen där båten går över till Brattön. Där la färjorna till under tiden den nya Tjöbron byggdes. Den första Tjöbron rasade 18/1 1980 på natten då den blivit påseglad av fartyget Star Clipper.

Vid restaurangen gick vi ner mot det gamla brofästet och gick en motionsslinga till norra udden och beundrade utsikten mot St Askerön, Ödsmål längst bort och Stenungsön i öster.

Vi blev lite överraskade av att det stod en bil vid det lilla huset som vi behövde passera för att komma upp på vägen, men gruppen hade inga problem att ta sej uppför branten och gå över stock och sten förbi tomten.

Vägen gick nerför en backe och strax efter uppför nästa backe för att återigen gå ner mot nordöstra stranden och gå förbi en del av de uppställda husvagnarna ända bort till småbåtshamnen mitt emot Almö Marina.

Det kändes rätt bra att gå bilvägen tillbaka till parkeringen.

Tisdag 28/2 Ann-Britt och Ulla tog med sej några vandringsugna från Tuveslättis fotbollsplan. Ett första stopp var den gamla boplatsten i Tosskär som faktiskt låg strandnära när vattennivån var ca 30 meter högre än idag. Efter en fin tur genom skogen kom vi fram till vindskyddet ovanför Mölnebo som man kan hyra för ett äventyr med familjen.

En fin skogsväg gick ner mot Änghagen och vi fortsatte ner till stranden. Via mördarbacken kom vi upp till Katrinevik som är semesterbyn för anställda vid Katrinefors bruk. Många små stigar finns det och engår ner mot Bäckeвик. Tvärs över vägen fortsatte vi tillbaka till parkeringen.

Tisdag 7/3 Idag hotade väderprognosen med mycket snö. Därför beslutade vi i söndags att vi går från Boab i Skärhamn. Det blåste rätt kallt och det var bara en enda vandringsugen som kom. Silva gick en runda med henne bort längs kajen och genom Malagaområdet och berättade en del om Skärhamn och dess utveckling

Tisdag 14/3 Vädet var fantastiskt. Soligt och fint efter förra veckans snöfall. Ulla och Ann-Britt började på parkeringen vid Pilane och gick den lilla bilvägen och den gamla ridvägen mot Övre Tådås. Det går en markerad stig upp på Tådåsberget. Vid toppen finns en grillplats och det var en fin utsikt runt omkring. Vandringen fortsatte ner till cykelleden och passerade bron där det finns en stig upp till "Ommen" en grotta där det ska bott en man som dräpt en rival.

Cykelvägen går förbi Säby Kile och genom en fin ekskog bort till Hällenevägen och åter till bilarna

Tisdag 21/3 Trots att prognosen spått regn så var det en fin tur från badplatsen i Olsby. Vid Rösselviks gård svängde vi in på vägen och skogsstigen ner mot stranden i Hasselviken. Det finns flera stigar mellan de olika byarna vid Hakefjorden och vi kom ner till Oxeviken där vi beundrade det gamla torpet inne i viken. Nästa stig gick ner till Ulketången och vi gick ut till Torkels Huvud där vi fick vända. Vid Kvin såg vi de långhornade tjurarna i hagen. Vi gick även ner till Rösselviksstrand och gick den lilla stige tillbaka mot bilarna som hade fastnat i leran och vi fick hjälpas åt att knuffa loss två av bilarna.

Tisdag 28/3 Det har varit flera minusgrader i natt, men nu skiner solen och vi har haft en fin vandring. Vi gick via lilla Tubbeskogen upp till grillplatsen där spökjakten är varje år på novemberlovet. Via lite olika skogsstigar kom vi ner till Torsdalen som enligt sägnen fick sitt namn då guden Tor slog så hårt efter trollen så hammaren lossnade och for åtta famnar ner i jorden. Platsen märktes ut med en sten som numera finns inmurad i gården Märkestén.

Vi gick även en liten runda upp i Villekärr innan vi återvände mot Kroksdalshallen.

Tisdag 4/4 Vetteberget Från Lions gick vi upp mot blåsippeskogen. Några sippor har tittat fram och det är en härlig vandring upp till Röset. Så bra sikt som det var denna dag är det sällan på toppen. Det gick att se både Karlatomet och kranarna i Göteborg och naturligtvis Pater Noster, Måseskär och Käringön. Vi valde att gå ner på baksidan av berget men tog av åt höger nere i dalen och kom snart fram till blåsippeskogen igen.

Tisdag 11/4 Vädret skiftar och idag är det regnigt mest hela förmiddagen, men ändå är det en tapper skara som möter upp vi badplatsen i Gunneby. De flesta hade ingen aning om att det ens fanns en badplats där, men idag blir det inget bad. Det går en skogsväg upp från badet och den följer sedan bergskanten där det är en bra utsikt över marinan, hamnen och industriområdet i Wallhamn. Framme i Gunneby följer vi grusvägen bort mot Wallhamnsrondellen och går över 169 an mot Hamnera. Vi går en väl upptrampad stig i skogen och kommer ner mot ängarna norr om Gläshed och går genom fårhagen ut till byvägen.

Tisdag 18/4 I vårens härliga värmebölja träffades vi vid bryggan i Halsbäck. Vi följde grusvägen in mot Uleplass och tittade på hållristningen. Numera fylls den inte i så den var lite svårt att se på stenen, men Anne hade med ett foto där alla ristningar var rödmålade. Vitsipporna har börjat slå ut i backarna och vi fortsätter vandringen i en fin skogsterräng ner mot Björholmsvägen. En liten bit på asfalt innan vi på nytt viker av på en skogsväg. I en hage går fyra linderödssvin och bökar i marken. De var nyfikna på viken ras som gick förbi. I trädgårdarna blommar påskliljor och scilla för fullt. När vi kom tillbaka fick vi möjlighet att köpa småplantor som Agneta tagit med.

Tisdag 25/4 Avslutningen på vårens vandring var på Dyrön. Vi åkte med färjan från Rönnäng kl 10.45 och vi var de enda som skulle till Dyrön denna tisdag som var rätt kylig med en kall vind från nordost. Vi valde att börja gå den västra leden som är väl tillrättlagd med spänger och trappor. Uppe på toppen är det en fin utsikt mot Paternoster och vi ser även Karlatomet i Göteborg vid horisonten. Vid rastplatsen på sydsidan smakade det jättebra med kaffe och matsäck. I en tunna vid vägkanten fanns jättefina vandringsstavar som samhällsföreningen sålde. I sydhamnen har de byggt en bänk som är 100 meter lång och som följer berget. Alla som varit med och sponsrat för en liten peng har fått sitt namn gravat på ryggstöden. Östra delen av vandringen är inte så krävande men går till stor del över klipporna. Vid badstranden där det har varit ett stort lerras för längesedan finns nu en fin badstrand, men ingen kände sig badsugen i småblåsten.

Hösten 2023

Tisdag 5/9 Höstens första vandring började vid Bräcke hembygdsmuseum. Vi gick ner mot Änha gen och fortsatte in i skogen mot Kaltorp, där blev vi ordentligt utskällda av alla hundarna. Vid stora vägen mot Sundsby följde vi den fina skogsvägen bort mot Djuphult. Skogen var så vacker med alla sina mossklädda stenar och skogsbackar. Tanken var att vi skulle komma förbi skjutvallen och forborggen men vi kom in på fel stig och kom ner till Hålan lite för snabbt. Det var en varm dag men mest mulet och vi var inte så många denna gång. Vid Stavstenarna läste Eva både om de gamla gravarna och Jättarna Rosse och Stave som blev osams och kastade en massa stora stenar efter varandra.

Tisdag 12/9 I ett härligt sensommarväder träffas 17 personer vid Sunna koloni. Ulla berättade att Karlstads kommun köpte fastigheten redan 1937. I många år var det barnkolonin men numera är där lägerskola och det går även bra att hyra huset för privata fester. Det finns en fin liten upptrampad stig över berget ner till badplatsen vid Linneviken. Vandringen upp till St Olovs valar var torr och lätt att gå. Från valarna var det en fin utsikt i alla väderstreck. När vi vände neråt snubblade en av deltagarna och föll men efter en stund kände hon sig redo att gå vidare ner mot Kyrkesunds brygga. Det går en stig in emellan de fina husen längs med Kyrkesunds Ränna ända bort till marinan som vi följde. Vandringen avslutades hos Anders och Annika i Limhall där vi kunde inhandla parmesanost och andra godsaker.

Tisdag 19/9 Hela förmiddagen var det regnvarning men ändå var vi 11 som gick upp förbi blåsippeskogen och vek av in i dalgången väster om Vetteberget. Det var rätt blött på vissa ställen och vi fick en skur över oss i skogen. Framme vid Bullerbyn gick vi den fina skogsstigen ner mot Källdalen. Sikten var inte den bästa från klipporna innan vi svängde ner mot gångvägen tillbaka till Lions.

Tisdag 26/9 Det var en härlig höstdag när vi träffades på grusplanen i Valla. Vi var 17 personer som gick upp till kvarnen och lyssnade till dess historia. När vi gått förbi den äldsta gården i Fjällebros träffade vi Stig som var ute på jobb i sina marker. Han tog sig tid och visade oss upp till utsikten där det tidigare stått ännu en kvarn. Där har nu blivit en fin plats med en liten damm och grillplats. Det var en fin vandring genom skogen ner till vägen mot Orust som numera blivit hårt trafikerad efter rasen i Stenungsund. Vi gick på ett par fina stigar ner mot Kil och det huset i Alen som omtalades första gången 1725.

Tisdag 3/10 Hela morgonen har det regnat, men det minskade tills vi skulle gå från Olovs Hage. Vi var 8 personer som gick in på en fin skogsstig och kom så småningom fram till Habborsby. Korna har trampat sönder vägen fullständigt men det gick bra att gå i granskogen. På ängen var bara murarna kvar av en gammal jordkällare. Det var väldigt blött i markerna och vi fick hoppa mellan tuvorna ibland. Vår runda kom till slut fram vid de översta husen i Kåtorp.

Tisdag 10/10 Vandrigen startade i solsken och avslutades precis när regnet kom. Halvvägs genom lövsalen vek vi av på en liten stig ner mot Toftenäs. Strax efter grinden gick vi in i den lilla sänkan som går upp till den gamla körvägen mellan Toftenäs bondgårdar och ner till betesmarkerna i Natura 2000 området. På 1990-talet var det planer på att exploatera området, men efter protester från bl a naturskyddsföreningen så blev området skyddat från bebyggelse. Vi gick även upp för en liten stenig fågata och upp på berget där vi hade utsikt både mot Toftenäs och Skärhamn i söder. Mot norr hade vi Säby och Hällene och vi såg även Anna uppe på berget vid Pilane. Sen gick vi genvägen ner till sjöbodarna och gick på bryggorna förbi det nya bostadsområdet på Malagakajen. Vi gick Strandvägen och Kungsstigen tillbaka mot Boab

Tisdag 17/10 Det var rätt blåsigt när 20 vandringsugna träffades vid ishallens parkering och vinden låg på när vi gick längs alla kajerna ända bort till Ropekullen. I början av 1900 talet muddrades en ränna mellan Tjörnekalv och Rönnäng och så sent som 2018 sprängdes den sista bergsklacken för att göra färjetrafiken till öarna säkrare.

De flesta kände för att klättra upp mot utsikten nedanför toppen av Tjörnehuvud och fortsatte mot Tjörns Havspensionat. Detta hus byggdes av en förmögen göteborgare 1898 som sommarhus och var då det största huset i Rönnäng. 1947 köpte Borås stad anläggningen och gjorde gården till semesterboende för kommunens anställda. Från 1985 – 1992 drevs hotellet av olika krögare med olika resultat 1993 övertogs driften av Ahlborg/Forsling.

2016 köptes rörelsen upp av ett Företagshotell i Sverige AB

Vi fortsatte upp till Rönnängs kyrka som byggdes 1794. Då kallades platsen för torget och kyrkan som är byggd på en gammal snäckskalsbank fick namnet Torgkyrkan. Altartavlan är målad innan kyrkbygget stod klart och de två gjutna kyrkklockorna är från 1700 talet.

Från Kårevik gick vi på olika stigar och gångvägar upp till utsikten vid Aspegilja och beundrade utsikten från Helges Bänk. Vi gick längst upp på Hästskovägen och vek in på den fina skogsstigen bort mot Tuveslätt och kom ner över träbron ner till Rönnängs byggedgård.

Tisdag 24/10 Från Tubbevikens parkering gick vi kyrktrappan och den branta backen upp till vattentornet som stod klart 1961 och åren därefter fick även Rönnäng och Klädesholmen kommunalt VA.

Det var gråvädermen vi hade en fin utsikt mot hamnen och det gamla Skärhamn som omtalades redan på 1700-talet när de stora sillfiskeperioderna lockade folk att bosätta sej vid havet. Då fanns det ett 20 tal familjer och från 1900 talets ca 500 personer har Skärhamns bosättning ökat till ca 3500 år 2020.

Den prickade vandringsleden går ner mot Kapellvägen och vi gick den lilla stigen bort till skolan och kom upp till gläntan som fortfarande kallas för dansbanan. Tillbaka upp mot vattentornet och röset som vi inte vet något om men stigen leder bort till den äldsta masten där vi får orientera oss mot norra Skärhamn. I närheten av dansbanan går en annan stig ner mot Lyckebacken och den väl doserade kälkbacken nära Tubbeskolan.

Tisdag 31/10 Som vanligt kom det ett gäng som ville gå med oss. Denna vandring gick från Pilane och det blev en del asfalt till en början. Via några småstigar kom vi fram mot Gulfjell.

Vid Elin Sundbergs Hus berättade Ulla lite om Gulgrävardotterns liv och vad hon betytt för kvinnofrågorna i Sverige. Vi gick igenom några av sommarstugeområdena och de fina skogsvägarna tillbaka till Pilane.

Tisdag 7/11 Solen tittade fram när det var dags att gå från Byggedgården i Sibräcka. I Tomteskogen var stigen täckt av höstlöv från alla ekarna. Skogsstigen går ner till Breviks Kile som vi följer en bit mot norr. I mitten av 1900-talet ville Bröderna Johansson muddra för att göra djuphamn in till Radona. De hade stora planer på att sterilisera mat med strålning som sedan kunde exporteras med båtar ut i världen. Det är inte enda gången Breviks Kile varit nära att förstöras som grund havsvik. Holländarna hade planer på att dämna upp ute vid Säby ö för att torrlägga kilen och vinna mark. Som tur var motsatte sej bönderna detta, de ville fortsätta att beta strandängarna.

Vi gick upp genom skogen och hittade en jättefin kantarell som ingen vågade plocka. Sven hade berättat att de pratat om såna situationer på hans kurs, så svampen fick stå kvar.

Tisdag 14/11 Omändring i planeringen och vi startade denna vandring i Djupvik. En bit bort på vägen gick vi in mot Röd och gick den fina skogsvägen ända ner mot Gunneby Kile där vi kunde orientera oss och se bort mot både Vallhamn och Svanvik och ytterst på Hakenäset ligger Bökeviken.

Det blåste lite snålt när vi gick längs viken för att så småningom göra en runda ner mot Olsnäs. Vi gick upp i skogen där eklöven låg som en matta över stigen. Ingen ville bada vid badplatsen så vi gick genom fårbetet till bostadsområdet.

Den lilla stigen bort till Djupviks varv var nu avstängd och ett antal tjuvar gick och betade. Men cykelleden över gårdet gick lika bra.

Tisdag 22/11 Sundsby En härlig promenad en av de få dagar då solen skiner och det är underbart att få sparka omkring i alla eklöv som täcker marken. Vi går längs karpdammen och viker av till Ivers väg. Där finns en väldigt annorlunda tall som tappat all bark och är alldeles silverfärgad. Vid springareeken stannar vi till en liten stund. Det sägs att ett sändebud som red från Orust till Kung Alf störtade just här och har gett namn åt eken som planterades redan på 1100 talet. Det är inte så blött och halt på väg upp till utsikten där vi ser ner mot Sundsby och bebyggelsen vid Sundsby Kile. Blå leden som är ca 5 km följer bergskanten och är lite besvärlig att gå bort mot den fina utsikten åt väster och gården Tunnevik. Grusvägen upp mot grillplatsen har runnit bort i en djup fåra och det är gott om blåsippblad men fel årstid för sippor.